

K A T O L I K

God. III.

ŠIBENIK, 24. siječnja 1932.

Broj 4.

Što je kršćanstvo nama?

I.

„Evangelje je sila Božja“ — tako sv. Pavao Rimljanima (1, 16). I opet u prvom listu Korinćanima (1, 24 s.): „Mi propovijedamo Krista razapeta... Božju silu i premudrost Božju.“ Kršćanstvo je dakle sila Božja, a ova sila Božja je Isus Krist sâm. On sâm je svoje evangelje. On sâm je svoje kršćanstvo! On je u svojoj Crkvi, koja je tijelo Njegovo (Kol. 1, 24). U Crkvi Isus Krist tajinstveno nastavlja svoje božansko upućenje, provodi svoj spasiteljni život u ljudskom rodu. On sâm, u kome „živi sva punina božanstva stvarno“ (Kol. 2, 9), svojim božanskim, nestvorenim svijetlom napunjuje i rasvjetljuje razum. On svojom milošću jača i nagine volju čovječju.

Otajstveno djelovanje milosti Isusove ima za svrhu naš preporod za nadnaravni život djece Božje, koja se rađaju ne od krvi, niti od volje tjelesne, niti od volje muževlje, nego od Boga (Iv. 1, 13). Jer mi valja da skinemo sliku prvoga čovjeka, sliku grijeha, i obučemo sliku novoga čovjeka, čovjeka-Boga, Isusa Krista. Apostol Pavao Isusa zove „Adamom“. On je drugi praotac ljudskoga roda. Kako prvi Adam nastavlja u svakome od nas svoj zemaljski naravni život, tako treba da se i mi damo proniknuti i osvojiti od duha Isusova, eda ne naše, nego Njegovo čuvstvo, Njegova volja nama upravlja i nas pokreće, da ne živimo mi, nego On u nama. Za tim ide nastojanje onih, koji su postavljeni, da svijetu naviještaju evangelje milosti. Oni „s mukom rađaju djecu, dokle se u njima Krist ne uobličí“ (Gal. 4, 19).

U svijetlu ovih istina prikazuje nam se kršćanstvo kao nešto sasvim drugo, nego što znači svakom našem racionalistu i liberalnom Hrvat.

Oni ne shvaćaju prirode kršćanstva, koji ga isporučuju kojemu drago sustavu mudroslovske ili školi filozofskoj. Isus nije bio filosof nalik na

filosofe ovoga svijeta. Isus je „slika Boga nevidljivoga“ (Kol. 1, 15). U „Njemu živi sva punina božanstva stvarno“ (Kol. 2, 9). On je djelovao na ljude tajinstvenom silom svoga božanstva i primjerom vlastitoga života. Tukidid slavi Perikla prije svega stoga, što je umio lijepo besjediti, a zatim ističe njegova lijepa djela. Isus Krist je naprotiv počeo prije raditi, a onda učiti (Dj. ap. 1, 1).

Niti je nauka evandelska poput teorija, što ih izumljuju ljudski naučnjaci. Isus nije došao, da poda svijetu novu teoriju. On je bio sama Istina. Filozofi ovoga svijeta predavaju svoje nauke na sveučilišnim stolicama. Oni pišu debele knjige, koje se u knjižnicama marljivo čuvaju. Oni, svjetski mudraci, traže glavno uporište u rječitosti, u umjetnom dokazivanju, u sofistici. No uza sve to nauka je njihova mrtvo slovo. Sustav Platonovih ideja, ma kako bio uzvišen i zamašnjiv, i on osta mrtvo slovo. Platon nije moralno preporodio nijednoga čovjeka, a kamo li čitavi narod, kamo li čitav rod ljudski.

Evangelje je sila Božja! U početku stvori Bog riječju svojom nebo i zemlju. Kad je došla punoća vremenâ, opet je Bog govorio svoju riječ. Njom je grijehom propali svijet otkupio i preporodio povisivši ga na nadnaravni red. To je novo nebo i nova zemlja. Isusova riječ ima dakle stvaralačku silu. Ona ne samo rasvjetljuje um, već i volju podupire, da uzmogne učiniti, što um spozna za dobro. Ona ugrijeva užičući srce vatrom ljubavi Božje. Ona oslobađa um od ropstva grijeha i požude. Ona ujedinjuje, da budu ljudi jedne misli i jedne volje. Kršćanstvo se ne očituje u „visokom govoru“ niti u „nagovorljivim riječima ljudske premudrosti“, već „u dokazivanju Duha i sile“ (I. Kor. 2, 4). Jedna sama je od Boga određena svrha, koju čovjek treba da postigne, hoće li, da se spasi, a to je svrha nadna-

ravna. Bog samo u kršćanstvu podaje čovjeku onu silu, koja ga čini sposobnim, da postigne nadnaravnu svrhu. A kršćanstvo opet ne da se nadomjestiti nijednom drugom religijom, jer su ove sve, pa bile one ne znam kako savršene, naravnog izvora. Nijedna nije „sila Božja“, što bi bila podobna, da čovjeka privede nadnaravnoj svrsi. Evangelje nije nauka, da je čovjek čuva u knjižnici u naprašenom svesku ili na stolu svoje čekaonice u zlatnom uvezu, u sjajnom izdanju ili da sebe i druge njome zabavlja, nego čovjek treba da ovu nauku životom vjerom usvoji i da se njezinom snagom na novi život preobrazí. Evangelje nam ne pokazuje „mudro izmišljene bajke“, nego „slavu Božju“ (II. Petr. 1, 16)!

Za sveopći mir

Berlinski biskup preuzv. Schreiber je još u oktobru prošle godine u kapei akademičara pjevao sv. Misu za onaj mir, što ga svijet ne može da dade, i zato ga se očekuje samo od Boga. Odonda u svim katoličkim crkvama Berlina redom svakih petnaest dana čita se sv. Misa za mir.

Krasna je ova inicijativa. Željeli bismo, da se ona proširi i u miroljubivom hrvatskom narodu. I mi trebamo Božjega mira, što ga svijet ne može da dade: mir duha, mir čovjeka s Bogom, mir, koji pridolazi u nas kreposnim životom, mir u svojoj savjesti, mir u obiteljima, mir s našim bližnjima. Ovoga kršćanskog mira nema na zemlji. Pogotovo ga nema danas, kad brat sprema smrt bratu političkim i nacionalnim mržnjama te ekonomskim ropstvom slabijega.

Oče naš, neka dođe kraljevstvo Tvoje, jer je ova suzna dolina postala nepodnosivom ljudima dobre volje!

Pišite, objelodanite, da Papa hoće život katoličke novine te da hvali i blagoslovlje one, koji snose njihove poteškoće, a najviše hvali i blagoslovlje pretplatnike, ali pretplatnike, koji plaćaju.

Papa Pio XI.

† Don Ivo Milanja

U subotu 16. t. mj. ispustio je svoju blagu dušu svećenik Božji — Don Ivo Milanja. Još kao gimnazijalac obolio je na onoj nemiljoj bolesti, koja kosi najviše mladih žrtava. Njegova žilava narav dugo joj se opirala, dok joj eto konačno ne podlegne.

Rodio se u malenom seocu Zaglav na Dugom Otoku 30. XII. 1899., gdje je svršio i osnovnu školu. Gimnaziju je pohađao u Zadru, a teologiju u Zadru i Ljubljani. 22. IX. 1923. bi zaređen za svećenika. Službovao je u Solinama i Luci na Dugom Otoku.

U školi je među drugovima bio silno obljubljen radi svoje dobrote, poniznosti i duhovitosti. Uvijek tih i miran, uvijek vedar i nasmijan. Bio je mio drug, vjeran prijatelj, dobar đak, savjestan radnik, iskren sin svoga naroda, duboka religiozna duša. Neustrašivo je koracao kroz sve borbe života. Nije se plašio trnovitoga puta, samo da dođe do cilja. Njegova gvozdena volja nije poznavala poteškoća ni zapreka. Nel Njegov pogled bio je uvijek uperen tamo, gdje svršava trnoviti put, gdje stoji sjajan Križ — od početka njegov cilj.

No njegovo slabašno tijelo bilo je prehrhka posuda za tako veliku i jaku dušu. Sve više je slabilo i ne mogući, da se dalje bori, klonulo je i podleglo nemiljoj bolesti. I dok je vani zavijala

bura, a njegovo se tijelo grčilo u smrtnoj borbi, njegove usne izgovaraju posljednju riječ: „Živio Krist Kralj!“

O njegovim svećeničkim krepostima, napose o poniznosti, blagosti i dobroti s jedne strane, energičnosti, kad brani crkveni posjed te borbenosti i odvažnosti, kad se radi za Božju stvar, s druge strane, znadu najbolje pripovijedati vjernici njegove i obližnjih župa.

Svim žarom svoje poletne duše uzljubio je najprije orlovski, a zatim križarski pokret. Bio je uvjeren, da je to jedini put, da se održi mladež i ostane vjerna Crkvi i Bogu. Za njih, za Orlove i Križare svoje, žrtvovao se do kraja: i vrijeme, i novac, i život. I zadnju paru je dao, da omladini pribavi katoličku štampu i tambure te da sagradi „Katolički Dom“ u Luci. Poznato je, da je nosio odijelo, što su ga braća svećenici odložili kao više neuporabivo. Za njega je bilo dobro! U bolesti se znojio. Trebalo je promijeniti košulju. No to je bilo nemoguće, jer ih je imao samo dvije

Njegov je sprovod najrječitiji dokaz, koliko je bio obljubljen, koliko su ga voljeli i štovali svi oni, koji su ga poznavali. Općina Sali broji 3.000 duša, a na njegovom sprovodu bilo ih je preko 2.000. Sve, što je moglo hodati, sve je pohitalo, da ovoga Božjeg svećenika otprati do zadnjega

počivališta. Bio je to sprovod, kakvo-ga nikada nije bilo na Dugom Otoku, a može se mirne duše reći, neće ga lako biti ni u budućnosti. Školska djeca iz triju sela pod vodstvom svojih učitelja, golemo mnoštvo vjernika, mladići, djevojke i odrasli, sva inteligencija, 6 svećenika, 18 vijenaca sa raznim natpisima, u najljepšem redu prevaljuju put od 6 klm od sela Luke preko Žmana do Zaglava.

U Luci bila je Misa i odrješenje. Preko Mise vlč. don A. Torić održao je govor o životu i radu pokojnika. Od župske crkve uputila se nato žalobna povorka, da se zaustavi kraj zgrade Katoličkoga Doma. Tu se obliven suzama oprostio od njega u ime braće Križara omladinac Rudolf Bačića. Cijelim putem pratila ga je majka udovica - pojava, koja je gonila suze na oko kao i pojava majke udovice iz Naima. U moru boli i žalosti, što je bijesnilo u njezinom srcu, imala je toliko duševne snage, da je rekla: „Ne žalim, što gubim sina jedinca, već žalim, što gubim sina svećenika!“ Na groblju u Zaglavu govorio je njegov saučenik vlč. don A. Strgačić, prikazavši ga kao žrtvu vlastitih ideala.

Već se spuštao sumrak, kad je uz plač i naranje sviju bio položen lijes u hladan grob. Ovaj sprovod ostat će u trajnoj uspomeni sviju sela saljske općine, jer je ovdje narod, koji je vjeran Bogu i odan svojim svećenicima.

Dragi Don Ivo, snivaj mirno! Neka Ti Gospod, kome si žrtvovao, bez premišljanja, čitav život, dade vječni pokoj i mir među Svojim svetima!

Divni dani duhovne obnove*)

Netom stupiste na veličanstvena vrata katedrale, majke sviju crkava Vaše biskupije, prikaza Vam se na umjetničkom njezinom portalu Krist Spasitelj sa dvanaest apostola. Tu Vam puče pred očima velika istina, da je samo jedan vrhovni zakonodavac Čovjek-Bog Isus-Krist. Njegov sveti zakon treba da ravna sudbinom naroda, sv. Crkvom, našom Domovinom, našim obiteljima i našim dušama. Njemu služiti znači kraljevati. Najviša je to čast i sreća. Od Njegova se svetog zakona udaljiti najveća je i jedina prava nesreća za svako razumno stvorenje. Kad unidoste u ovaj sveti i proslavljeni

Zaključni govor preuzv. g. dra Josipa M. Carevića, dubrovačkoga biskupa, što ga je održao pri zaključku Euharistijskoga Kongresa u Šibeniku 27. srpnja 1931.

hram te vidjeste, kako se ponosno diže okrugla kupola na ovoj donjoj, od tvrde nepokolebive stijene i velikih blokova sagrađenoj, zgradi, sjetiste se one divne misli, koju je veliki umjetnik oživotvorio pri gradnji Bazilike sv. Petra, majke svih katoličkih crkava čitave kugle zemaljske, sjetiste se one misli, što je izražena riječima: „Tu es Petrus et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam: Ti si Petar (stijena) i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju!“ Ova sveta misao obnovila Vas je u duhu i uvjerenju, da smo svi ponosna djeca jedne velike obitelji, svete univerzalne katoličke apostolske Kristove Crkve, kojom vlada nasljednik sv. Petra, naš vrhovni duhovni Otac Papa Pio XI. Već samim posjetom katedrale dobili ste, bogoljubni slušaoci, jaku pobudu za daljnje žrtve i

rad u obnovi društva u Kristu, a u smislu smjernica sv. majke Crkve. No vrhunac Vašega veselja i meta Vaših žrtava bio je Euharistični Krist-Kralj. Dođoste, da se ogrijete na Euharističnom suncu, da se poklonite pravom i živom Bogu, sakrivenu pod koprenom bijele hostije; dođoste, da se okupate po sv. ispovijedi u krvi Isusovoj i nahranite presvetim Tijelom Kristovim; da slušate propovijedi i predavanja, što poput varnica sijevahu iz usta i srdaca vrsnih govornika, koji se hrane Kruhom nebeskim.

Dođoste, da u triumfalnoj, ovdje nikad viđenoj, procesiji ispratite Euharističnoga Kralja kroz okićene ulice u pradjedovskoj vjeri ponosnoga Šibenika, da Spasitelju javno, na očigled svakoga stvorenja, iskažete svoju vjeru, ljubav i poklon.

Predkorizmeno bogoslužje

Za Pape Pelagija I. († 560.) i Ivana III. († 573.) provališe novi barbar-ski narodi u današnju Italiju, opustošiše tu lijepu i bogatu zemlju te zaprijetiše i samom Rimu. U toj se nevolji uteče rimski biskup i puk pomoći Božjoj i zagovoru sv. Petra i Pavla i sv. Lovre, triju mučenika, koji su još i danas u Rimu mnogo čašćeni. Strah pred provalom divljih barbara stvorio je i nadahnuo misne obrasce za nedjelju sedamdesetnicu, šezdesetnicu i pedesetnicu. Nije moguće tačno odrediti, jesu li bazilike sv. Lovre, sv. Petra i sv. Pavla već od prije bile zborne crkve za ove nedjelje ili su s novim misnim obrascima uzete i nove zborne crkve. Svakako je bogoslužje nedjelje šezdesetnice u najužem nutarnjem savezu s ličnošću sv. Pavla i njegovim patnjama. Tako su ove nedjelje, koje su već otprije bile kao neka priprava za korizmu, dobile posebne pokornički značaj. Sv. Misa služi se u ljubičastoj boji. Orgulje šute. Ne moli se anđeoski slavospjev „Slava“. Ne čuje se radosni usklik „Aleluja“. Čuju se samo smrtni uzdisaji i bolni vapaji, ozbiljne opomene i gorki prijekori.

Tko je proživio strahote svjetskoga rata, ne će pitati, zašto je Crkva ove misne obrasce ostavila, da se i dalje čitaju, i ako je davno već nestalo njihova časovitog motiva: seobe naroda. Dok bude ljudi, dotle će biti nesreća i patnja za pojedince i za čitave narode. Zato nas brižna naša

majka, katolička Crkva, svake godine kroz ove tri nedjelje upozorava na prave uzroke svih naših nevolja i poučava nas, kako valja da se vladamo u nesreći.

No i time još nijesmo potpuno shvatili dubokoga značenja crkvenog bogoslužja u ove nedjelje. Vremenske nesreće i neprijatelji naše zemaljske sreće nijesu drugo negoli slika neprijateljâ duše naše, koji neprestano vrebaju, ne bi li je uhvatili u svoje mreže i oteli joj vrhunarni život. Predkorizmeno bogoslužje imade dakle i danas još osobitu ličnu i praktičnu važnost za svakoga kršćanina, jer ga živo sjeća na pogibli, koje prijete propašću tijelu i duši.

Njemački episkopat za mir

Njemački Pučki Katolički Savez izdao je pri svršetku prošle godine spomenicu, kojom pozivlje sve ljude dobre volje, da pozitivno porade za ojačanje mira među ljudima po svijetu. Ovu spomenicu je potpisao cjelokupni njemački episkopat.

Nema ništa ljepšega na svijetu od mira među pojedincima i među narodima. Zato je dužnost katolika cijeloga svijeta, da šire ideju ljubavi i mira među narodima.

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ - ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.

Specijalna izradba svijeća sa nakittima iz najbolje vrste „pašarina“.

Jezgrovite propovijedi i predavanja uvjeriše Vas, kako Euharistični Isus duhovno obnavlja zasebni i javni život. On je sunce, koje grije i duhovno zdravom čini omladinu našu, obitelj našu, domovinu našu. Bez ovoga nebeskog Kruha širi se u ljudskim dušama neminovno moralna pustoš.

Čuli ste, kako i u ovo naše doba omladinske razvratnosti postoji jaka i dobro organizovana omladina, zadahnuta vjerskim i domovinskim idealima, a snagu za rad i žrtve crpi u molitvi, u redovitom slušanju sv. Mise, u pristupanju Stolu Gospodnjem, u poštivanju zapovjednih blagdana.

Čuli ste, kako je Euharistični Isus najbolji liječnik u bolima, najbolji savjetnik u obiteljima. Po Njemu, po Kruhu jakih, postaje žena uzor supruge i mati, a muž uzor suprug, otac i gra-

danin. Doživjeli ste pri ovom slavlju i dvije prve sv. Mise franjevačkih mladomisnika, koje eto Euharistični Spasitelj šalje, da pasu duše Vaše.

Riječ u jednu: vjerske priredbe, što ih je u ovoj rijetkoj prigodi tako skladno organizovalo svjetovno i redovno svećenstvo pod vodstvom svog obljubljenog nadpastira, te kulturne priredbe i izložbe, što ih je organizovalo građanstvo pod vodstvom uglednog općinskog upraviteljstva grada Šibenika, zaista su divni božanski darovi, udijeljeni nam ovih dana od Oca svjetlosti, po kojem dolazi svaki dobar dar. Zaista nas ovi dani duhovno obnoviše i zadužuju nas, da od svega srca sada Nebeskom Ocu zapjevamo zanosnu pjesan „Tebe Boga hvalimo“. Amen.

(Svršetak.)

Za našu sirotinju

MILODARI (2. iskaz): Tiskara „Kačić“ Din 250; don Jere Jurin, Činovnici Carinarnice, Jadronja Ive, Beroš Vilim i Paut Anka po Din 50; Smolčić Marija Din 30; Krstanović Konstantin, Maričić Grgo, Morić Šime i Kečkemety Niko po Din 20; Vučetić Ezia, Caleb Giovanni, Alfirević Petar, Zenić Šime i Peričić Marija po Din 10; Antić Šime i Petrić Jeronim po Din 6; Dunkić ud Antica i Isler Bianca po Din 5; Červar Gustav Din 4; Kuvač Šime Din 2. Skupa Din 668+5531 Din od prošlog iskaza = Din 6.219. S iskazom ostalih milodara nastavljamo u slijedećem broju. Svima gornjim darovateljima u ime naše sirotinje najsrdačnije zahvaljujemo. Bog im obilato platio! Ugledali se u njih i drugi!

ZGODNA MISAO. Ugledna obitelj Hackl iz Rajlovca poklonila je sarajevskoj katoličkoj karitativnoj akciji Din 200 mjesto vijenca na grob prilikom smrtnoga slučaja u obitelji. Zar se to ne bi moglo učiniti pravilom kod našega katoličkog svijeta? Vijenac će na grobu uvenuti dok djelo milosrđa ne će nikada uvenuti, Upisano je u Božju knjigu života!

VRLO POHVALNO I IZGLEDNO. Splitsko društvo „Mosor“ na svojem posljednjem sastanku zaključilo je, da se ove godine odustane od priređivanja bilo koje vrsti pokladnih veselica. Umjesto veselica upriličit će u nedjelju 24. t. mj. svoj drugi humani pohod zagorskoj siročadi. Toga će dana „Mosoraši“, razdijeljeni u više grupa, posjetiti slijedeća sela: Labin, Prgommet, Primorski Dolac, Koprno, Unešić, Podhumce, Lečevicu, Utore, Vinovo, Dugobabe, Kladnjice, Tugare, Sitno, Srinjine, Dubravu i Kotlenice. Prilikom toga pohoda porazdijelit će oko 8.000 kg. pure, koju su im stavili na raspolaganje splitski trgovci. Ne bi li i naša gradska društva mogla to isto učiniti?

PUČKA KUHINJA. 21. t. mj. podijeljene su iskaznice za 71 besplatni dnevni topli obrok za daljnji mjesec dana. No to je još uvijek premalo. Trebalo bi barem još toliko besplatnih obroka. Dnevno se prijavljuju novi siromasi. Jadikuju, mole, zaklinju. Kako nam je teško, da ih ne možemo zadovoljiti. Šibenčani, pomozite svojim novim što obilnijim doprinosima, da

ih barem donekle spasimo od gladi i velike njihove nevolje.

ODJEĆA I OBUĆA. Razdali smo već svu odjeću i obuću, što smo svodobno bili sakupili po kućama i dućanima naših dobrih građana. No tim nijesmo još ni izdaleka zadovoljili potrebama naše gradske sirotinje, koja dnevno na nas nasrće i traži, jer istinu treba. Ponovno stoga molimo sve naše građane, da u našu Kancelariju donesu čim prije svu rubeninu, odjeću i obuću, koja njima ne treba, a našoj će sirotinji i te kako dobro doći, ili neka nam usmeno ili pismeno to jave, pak ćemo mi sami preuzeti.

KANCELARIJA naša je u Katoličkom Domu (I. kat). Otvorena je svakoga dana od 10—12 sati ujutro i od 6—7 sati uvečer. Tu se primaju svi milodari u novcu, odjeći i hrani. Isto neka se prijavljuju i siromasi.

Katolička Karitativna Akcija

Crkvene straže

U Španjolskoj su katolici radi nastupa vlade i anarhista protiv katoličke Crkve organizovali posebne crkvene straže, da brane crkve i čuvaju tabernakule (svetohraništa) od napadaja protivcrkvenih elemenata.

Naši dopisi

VELI RAT (Dugi otok), 6. siječnja 1932.

Zabava

1. „Isusova zvijezda“ od M. Pavelića. Deklamirao je sa zanosom M. Oblak. 2. „Badnja noć“, vesela božićna igra sa 2 dječaka, jednom djevojčicom i 6 anđela uz dvoglasno pjevanje i pratnju harmonija. Svima se dopala. 3. „Razgovor sa Malim Isusom“ od M. Pavelića. Dekl. Č. Uglešić. 4. „Anđeo tvoj“ od K. Adamića, precizno izveo djevojački zbor troglasno uz pratnju harmonija. 5. „Boro pjeva Malom Isusu“ od M. Pavelića, Dekl. B. Mirković i 6. „U zavodu“, vesela igra u 1 činu, izvelo 5 djevojaka, članica Društva Srca Isusova.

Zabava je bila kratka. Gledaoci su izašli s nje vrlo zadovoljni. Sve je bilo u božićnom duhu i raspoloženju.

iz katoličkoga Šibenika

SEDAMDESETNICA. U nedjelju 24. t. mj. je nedjelja Sedamdesetnica. Prvi su se kršćani pripravljali za Uskrs četrdesetdnevnim postom. Korizma (kvadragesima, četrdesetnica) zvalo se ovo čitavo razdoblje od 40 dana. No na nekim je mjestima trajao post po 50, 60, 70 dana, pak su se zato nedjelje u ovim razdobljima prozvale sedamdesetnica, šezdesetnica, pedesetnica. — Osjećaš li, kršćanska dušo, težinu grijeha, blizinu i veličinu pogibli, kojima te okružuje i napastuje svijet upravo u ovo pokladno doba? Raduj se — ali u Gospodu! Čednost tvoja neka bude poznata svim ljudima!

MISA ZA PK. KANONIKA MIRIĆA. U četvrtak 28. t. mj. navršuju se četiri godine, da

je umro revni i sveti svećenik, kanonik don Ivan Mirić, veliki prijatelj organizovane katoličke omladine i prvi predsjednik Okružja HKNSaveza u Šibeniku. Toga dana će u 6:45 sati ujutro u crkvi sv. Ivana biti za njega sv. Misa, kojoj će prisustvovati Križarice i članice „Zore“, a pozivlju se i svi ostali organizovani katolici te pokojnikovi prijatelji i štovaoci, da joj u što većem broju prisustvuju.

DAROVANI NAŠEM LISTU. Da počaste uspomenu pk. Marije Gulam Radine: Don Frane Grandov i don Joso Felicinović po Din 10. Da počaste uspomenu pk. učitelja Nevena Matulina: Don Frane Grandov i don Joso Felicinović po Din 10. U fond lista darovali su:

Samostan sv. Lovre Din 30, F. Marini (Zlatni) Din 20 i Joso Klarić, trgovac Din 10. — Uprava im svima harno zahvaljuje.

TJEDNI SAT KLANJANJA. U četvrtak 28. t. mj. običajni tjedni sat klanjanja u stolnoj bazilici sv. Jakova počeo u 5 sati navečer.

POBOŽNOST SV. ANTUNA. U utorak 26. t. mj. običajna pobožnost sv. Antuna u crkvi sv. Frane počinje u 6.30 sati uvečer.

OBNOVITE PRETPLATU! Sve svoje stare pretplatnike toplo molimo, da ostanu vjerni ovom jedinom katoličkom listu u sjevernoj Dalmaciji i u ova teška vremena, te što prije obnove svoju pretplatu za novu godinu. Pretplata ostaje ista. Za čitavu god. 1932. samih Din 30. Pretplatnici iz Šibenika mogu je platiti na blagajni Zadruške Gospodarske Banke ili u Biskupskoj Kuriji.

Nagradni natječaj

Da se što više proširi naš „Katolik“, a i da nagradimo prijatelje, koji su za to najzaslužniji, odlučili smo podijeliti ove nagrade:

1. Svi oni naši prijatelji, koji nam do 31. siječnja t. g. nađu 5 novih pretplatnika i za njih odmah uplate svu pretplatu za g. 1932., dobiće na dar lijepi „Misij-ski Kalendar“ za g. 1932.

2. Onima, koji nam uz iste uvjete nađu 10 novih pretplatnika, darovaćemo molitvenik „Iskrice svetotajstvenom Isusu“ ili knjigu „Lurd“.

3. Oni, koji nam uz iste uvjete nađu 15 novih pretplatnika, kao nagradu dobiće najnovije izdanje „Ispovijesti“ sv. Augustina.

4. Napokon sve one, koji nam uz iste uvjete nađu 20 novih pretplatnika, nagradimo sa hrvatskim izdanjem „Rimskog Misala“.

Sve nagradene osobe dobiće suviše besplatno „Katolik“ u god. 1932. Onaj pak, koji nam nađe najviše novih pretplatnika, dobiva još k tomu jedan vrlo lijepi dar.

Na posao dakle, prijatelji! Proširite naš „Katolik“!

Urukovana voštarnica Grgo Čular - Šibenik

voštarski majstor i diplomirani pčelar

Izrađujem: sve vrste svijeća, duplra, uskrasnih stojnica (cerea) sa svim vesnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.

Prerađujem: prema želji sve vrste svijeća iz voštanih ulomaka i okapira — Uz najpovoljnije cijene.

Prodajem: finog vranog meda, 80-85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je vanredne ljekovitosti za plućne bolesti, gripa, prsa, prehlade itd.

Kupujem: sve vrste voštanih okapina, ulomska i žutog voska.

Počasna diploma: Ruma 1909
Sarajevo 1928.

Počasna diploma i srebrna
medalja: Split 1925.

Počasna diploma i zlatna medalja: Dubrovnik 1926.

Novo otvorena mljekarna

ZDRAVLJAK

Mliječni buffet

u Šibeniku u ulici Kr. Tomislava br. 47.
kod crkve sv. Jakova

Preporuča svježe kravlje punomasno mlijeko, sve vrste vlastitih i inozemnih mliječnih proizvoda uz vrlo solidne cijene.

Vanjske narudžbe obavlja hrzo i solidno.

„KATOLIK“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata Din 30. — Za izozemne osobe — Oglaš po narodito tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINVIĆ, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinac 17. — Stampa: Fučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić